

Un nas de copil

Constanța Buzea

Povestea începe la prânz
Sau ține din zori până-n seară:
Un nas de copil mi s-a plâns
Că duce doi saci cu povară,

Și n-are măgari ca să-i care,
Căci ei duc samarul cu sare,
Și n-are nici boi ca să-i ducă,
Sunt boii în luncă, la muncă,

Și n-are nici cai ca să-i poarte,
Sunt caii-n câmpie, departe,
Și n-are trăsură să-i plimbe,
Nici alt nas cu care să-i schimbe.

Povestea aceasta prea tristă
Sfârșește precis în batistă.